

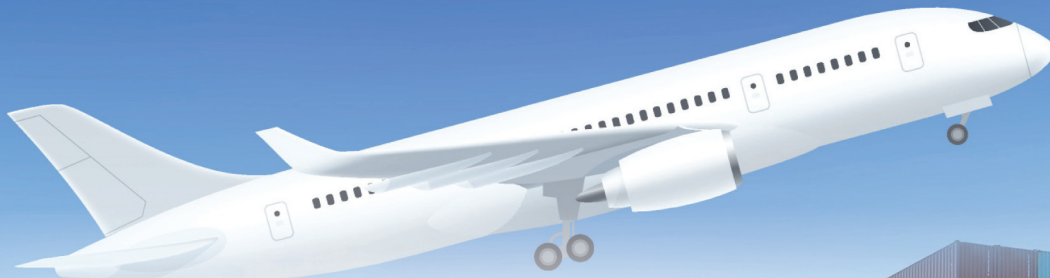

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 8 ฉบับที่ 92 พฤศจิกายน 2562

เขตเศรษฐกิจพิเศษ อากาศยานเจิ้งโจว (ZAEZ) โมเดลการพัฒนา “มหานครการบินภาคตะวันออก”

SHARING

ก้าวเริ่มต้นของการติดตามการขับเคลื่อน
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา
ที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาคอุตสาหกรรม

เก็บมาเล่า
บันทึกความเข้าใจความร่วมมือ
ด้านอุตสาหกรรม ไทย-เกาหลี
สานมิติความสัมพันธ์อุตสาหกรรม 4.0

สามารถติดตามข่าวสาร
สาระน่ารู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ที่

Contents

ประจำเดือนพฤศจิกายน 2562

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านจุลสาร OIE SHARE ฉบับที่ 92 ฉบับเดือนพฤศจิกายน เข้าสู่ช่วงฤดูหนาวอากาศเริ่มจะเย็น ๆ อย่าลืมเตรียมเสื้อผ้าเพื่อให้ร่างกายอบอุ่นกันด้วยนะคะ

จุลสารเล่มนี้ก็ยังมีความสาระความรู้ดี ๆ ที่น่าอ่านมาเริ่มกันที่ คอลัมน์ Econ Focus เรื่อง **เขตเศรษฐกิจพิเศษอากาศยานเจ็จโจว (ZAEZ) โมเดลการพัฒนา “มหานครการบินภาคตะวันออก”** คอลัมน์ Sharing เรื่อง **ก้าวเริ่มต้นของการติดตามการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาคอุตสาหกรรม** และปิดท้ายด้วย เรื่อง **บันทึกความเข้าใจความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม ไทย-เกาหลี** สานมิติความสัมพันธ์อุตสาหกรรม 4.0 ในคอลัมน์ เก็บมาเล่า

ขอบคุณคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE กันมาตลอด แล้วพบกันใหม่นะคะ

ด้วยความปรารถนาดี

Econ Focus	เขตเศรษฐกิจพิเศษอากาศยานเจ็จโจว (ZAEZ) โมเดลการพัฒนา “มหานครการบินภาคตะวันออก”	3
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนกันยายน ปี 2562	6
Sharing	ก้าวเริ่มต้นของการติดตามการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาคอุตสาหกรรม	7
เก็บมาเล่า	บันทึกความเข้าใจความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม ไทย-เกาหลี	9
Movement	สานมิติความสัมพันธ์อุตสาหกรรม 4.0	11

วารสาร **เศรษฐกิจอุตสาหกรรม** INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

ชวนนักเขียน
เรียบร้อยบทความ

ขอเชิญชวนผู้สนใจ
ร่วมส่งบทความเพื่อตีพิมพ์คอลัมน์

“OIE CLUB บทความเชิงทัศนะ”

ผู้สนใจสามารถส่งบทความเป็นไฟล์ word ทาง oieprnews@gmail.com
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มประชาสัมพันธ์ สศอ. 0 2202 4284

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

Website: www.oie.go.th

Facebook Fan Page: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Oie_news

Oieprnews

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษา ทองชัย ขวลิขิตพัชรู
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อดิศักดิ์ วัฒนสินธุ์
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อิทธิชัย ยศศรี
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นิอร สุขุม
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ดวงดาว ขาวเจริญ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ดุสิต อนันตรักษ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
บรรณาธิการบริหาร สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย
เลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กองบรรณาธิการ กฤษฎา นุรักษ์
ชาญชัย ไฉลกคงถาวร
เรวดี แก้วมณี
วรรณพร บุญยรัตน์พันธุ์
ประวีรา โพธิ์สุวรรณ
ญาดา ว่องวัฒนากุล
อัมพร สุวรรณรัตน์
บุญอนันต์ เศรษฐสิทธิ์
ภคกร ประสิทธิ์สุข
เทพยุดา วงศ์วีรติ
พิมพ์กมล เจริญสุข

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieprnews@gmail.com

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด กรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา

เขตเศรษฐกิจพิเศษ อากาศยานเจิ้งโจว (ZAEZ) โมเดลการพัฒนา “มหานครการบินภาคตะวันออก”

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

“การบินและขนส่ง (Aviation and Logistics)”

เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ภายใต้ New S-Curve ซึ่งในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี โดยปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงถึง 38 ล้านคน ส่งผลให้ความต้องการการเดินทางทางอากาศ (Air Traffic) เพิ่มสูงขึ้น ควบคู่ไปกับความเพิ่มขึ้นของความต้องการซ่อมบำรุงอากาศยาน และเนื่องจากประเทศไทยมีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ จึงมีความเหมาะสมในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านการบินและการซ่อมบำรุงของภูมิภาค รัฐบาล

จึงมีแผนการพัฒนาสาขาดังกล่าวแบบครบวงจร โดยมุ่งเน้นส่งเสริมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมด้านสถานที่และโครงสร้างพื้นฐานครอบคลุม 5 ชนิดธุรกิจ ประกอบด้วย กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน การพัฒนาพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสำหรับธุรกิจที่มีมูลค่าสูง และการให้บริการฝึกอบรมนักบินและลูกเรือ

ในการดำเนินการตามแนวทางข้างต้น เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้จัดทำโครงการพัฒนามหานครการบินอู่ตะเภาสู่การเป็นมหานครการบินภาคตะวันออก (Eastern Aerotropolis) มูลค่า 290,000 ล้านบาท และพร้อมพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของอาเซียน โดยในการดำเนินการพัฒนาให้สำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จเป็นแบบอย่าง โดยเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2562 EEC ได้ลงนาม MOU กับ เขตเศรษฐกิจพิเศษอากาศยานเจิ้งโจว (Zhengzhou Airport Economy Zone: ZAEZ) ซึ่งประสบความสำเร็จในการเป็นเมืองศูนย์กลางการบินในภาคกลางของจีน มาเป็นต้นแบบสำหรับการพัฒนา โดยมีขอบเขตความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ อาทิ การวางแผนศูนย์กลาง

ส่งเสริมและพัฒนา 10+2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

S-Curve การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added)

- 1 อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่
- 2 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- 3 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- 4 อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- 5 อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร

New S-Curve ยกระดับมูลค่า (Value Shifted)

- 1 อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม
- 2 อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร
- 3 อุตสาหกรรมขนส่งและการบิน
- 4 อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- 5 อุตสาหกรรมดิจิทัล

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

อุตสาหกรรมพัฒนาคนและการศึกษา

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561
www.economy.go.th

การบินและการเชื่อมโยง กลยุทธ์การคัดเลือกอุตสาหกรรม การวางผังเมือง เป็นต้น 2) การส่งเสริมการลงทุนและการจัดทำระบบ E-Commerce 3) การส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านการบินแบบครบวงจรระหว่าง EEC และ ZAEZ 4) การสนับสนุนความร่วมมือและการพัฒนาในโครงการต่าง ๆ ในอนาคต ดังนั้น เพื่อให้เห็นความสำคัญของความร่วมมือดังกล่าว เราจะมาทำความรู้จักกับ ZAEZ ว่าคืออะไร และมีความสำคัญอย่างไร

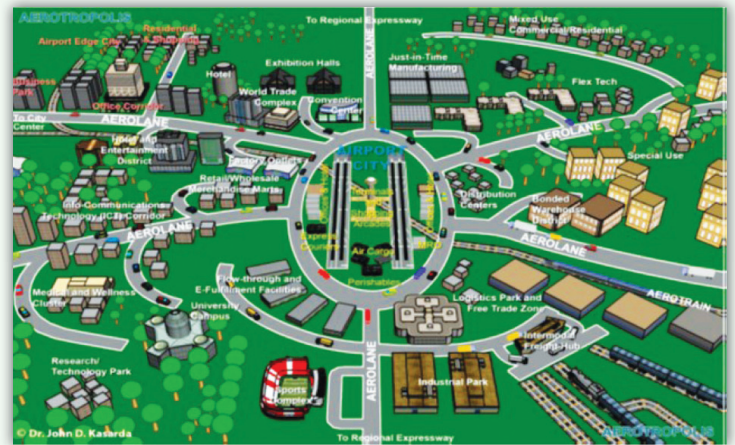
Zhengzhou Airport Economy Zone: ZAEZ

ในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาลจีนได้ก่อตั้งเมืองการบิน ณ เมืองเจิ้งโจว เมืองหลวงของมณฑลเหอหนาน โดยมีสนามบินเจิ้งโจวเป็นศูนย์กลางและพัฒนาเป็น Zhengzhou Airport Economy Zone: ZAEZ บนพื้นที่ 415 ตารางกิโลเมตร โดยแบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วน คือ 1) ส่วนธุรกิจการบิน ครอบคลุมร้อยละ 40 ของพื้นที่ ประกอบด้วย สนามบิน การขนส่งผู้โดยสารและสินค้า (Shipping) การผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและการซ่อมบำรุง สถานที่เก็บสินค้าซึ่งสามารถเก็บสินค้าที่ต้องการความเย็น (Cold Storage) และ E-Commerce 2) ส่วนเขตผลิตสินค้ามูลค่าสูง (High-End Manufacturing) ครอบคลุมร้อยละ 40 ของพื้นที่ ประกอบด้วย ศูนย์วิจัยและพัฒนา ด้านอากาศยาน การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มูลค่าสูง การผลิต Biomedicine เป็นต้น โดยตัวอย่างบริษัทสำคัญที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ บริษัท Foxconn ซึ่งเป็นผู้ผลิต iPhone ให้กับบริษัท Apple มีการจ้างงานกว่า 250,000 คน โดยในปี พ.ศ. 2560 มีผู้ผลิต Smartphone กว่า 60 ราย และผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์กว่า 200 รายเข้ามาลงทุนใน ZAEZ อีกด้วย 3) ส่วนสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่ สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ อาทิ อาคารสำนักงาน โรงเรียน โรงพยาบาล พื้นที่พักผ่อน และพื้นที่อเนกประสงค์ เป็นต้น

ที่มา <http://www.turkey-visit.com/map-china.asp>

ZAEZ หรือ ที่เรียกว่า Zhengzhou Aerotropolis เป็นมหานครการบินที่ประสบความสำเร็จของจีน ทั้งนี้ คำว่า “Aerotropolis” หมายถึงศูนย์กลางการบินและธุรกิจ เป็นรูปแบบใหม่ของการพัฒนาเมือง โดยทำให้สนามบินไม่เพียงแต่เป็นเพียงแค่อำนาจความสะดวกด้านการขนส่งเท่านั้น แต่เป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของเมืองและภาคธุรกิจ โดยการใช้การเดินทางทางอากาศและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นจุดขายในการดึงดูด การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในพื้นที่รอบๆ สนามบิน และเปลี่ยนแปลงพื้นที่ดังกล่าวเป็นเมืองใหม่ โดยเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน การผลิต ธุรกิจ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวได้รับการประยุกต์ใช้ในหลายประเทศ อาทิ Amsterdam Schiphol Airport City ของเนเธอร์แลนด์, Paris Charles de Gaulle Airport City ของฝรั่งเศส, Songdo International Business District ของเกาหลีใต้ โดยรูปแบบของ Aerotropolis สามารถสรุปได้ตามแผนภาพด้านล่าง

ที่มา: Kasarda (2018)

ภายในระยะเวลา 5 ปี ZAEZ ประสบความสำเร็จอย่างมาก และก้าวมาเป็น 1 ใน 5 ของสนามบินที่มีการขนส่งมากที่สุดของจีน โดยในปี พ.ศ. 2560 มีธุรกิจให้บริการขนส่งสินค้ากว่า 515,000 ตัน และมีจำนวนผู้โดยสารมากกว่า 27 ล้านคน นอกจากนี้ ZAEZ มีมูลค่าการผลิตรวมในพื้นที่สูงถึง 9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีมูลค่าการค้ารวมกว่า 50 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ ZAEZ ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วในการเป็นมหานครการบินและศูนย์กลางการขนส่ง ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง (Location) ซึ่งตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ 2) เป็น Gateway การเชื่อมโยงด้านการขนส่งหลายด้าน อาทิ ถนน ระบบราง รถไฟความเร็วสูง รวมทั้งเป็นเมืองสำคัญในเส้นทางรถไฟเชื่อมไปยุโรปตามเส้นทาง Belt and Road Initiative (BRI) 3) การสนับสนุนจากรัฐบาลในด้านโครงสร้างพื้นฐานและ

การพัฒนาเศรษฐกิจ อาทิ การจัดตั้ง Special Economic Zone มาตรการจูงใจด้านภาษีสำหรับการนำเข้าส่งออก โครงการพัฒนาเมือง ให้ทันสมัย เป็นต้น

จากความสำเร็จดังกล่าวข้างต้น ความร่วมมือระหว่าง EEC และ ZAEZ จึงเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนาพื้นที่สนามบินอู่ตะเภาสู่การเป็นมหานครการบินภาคตะวันออก เนื่องจากพื้นที่ EEC มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้านที่คล้ายคลึงกับ ZAEZ ทั้งในด้านปัจจัยที่ตั้ง โครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านการขนส่งทั้งทางถนน ท่าเรือ สนามบิน รวมทั้งการมีโครงการรถไฟความเร็วสูงที่จะดำเนินการในอนาคตอันใกล้ พร้อมทั้งการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเต็มที่ โดยได้จัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่ EEC เพื่อรองรับมหานครการบิน ครอบคลุมรัศมี 30 กิโลเมตรจากสนามบินอู่ตะเภาอย่างครบวงจร นอกจากนี้ ยังมีแผนที่จะดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรม IT อุตสาหกรรมการบิน และธุรกิจ E-Commerce จาก ZAEZ ให้เข้ามาขยายการลงทุนในพื้นที่ EEC ซึ่งคาดว่าความร่วมมือดังกล่าว จะทำให้สนามบินอู่ตะเภาสามารถพัฒนาเป็นจุดกระจายสินค้าที่สำคัญไปยังตลาดจีนและตลาดยุโรปตามเส้นทาง BRI อีกทั้งยังสามารถพัฒนาเป็นจุดศูนย์รวมและการกระจายสินค้าจากทุกมุมโลก เพื่อมุ่งหน้าสู่การเป็นมหานครการบินของอาเซียนในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของ ZAEZ ยังมีความท้าทายบางประการที่อาจเป็นอุปสรรคในการพัฒนาสู่การเป็นมหานครการบินระดับโลก ซึ่งอาจเป็นตัวอย่างที่สำคัญสำหรับ EEC ในการหลีกเลี่ยงความท้าทายดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปเมืองเจิ้งโจว เพื่อเข้าร่วมการประชุมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive

Economic Partnership : RCEP) เมื่อเดือนสิงหาคม 2562 พบว่า แม้ว่า ZAEZ จะมีการพัฒนามากทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเชื่อมโยงกับภาคการผลิต ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาเมืองสู่การเป็น Smart City อย่างไรก็ดี พบว่า ZAEZ และเมืองเจิ้งโจว ยังขาดปัจจัยสนับสนุนพื้นฐานที่สำคัญในด้านความเป็นมิตร (Friendly) กับนักท่องเที่ยวและนักลงทุนชาวต่างชาติ ตัวอย่างเช่น บ้ายสัญญาณบอกทางส่วนใหญ่มีแต่ภาษาจีน หรือ ศูนย์ข้อมูลบริการนักท่องเที่ยวที่มีจำกัด นอกจากนี้ ร้านค้าส่วนใหญ่ รวมทั้งร้านสะดวกซื้อยังไม่มีเมนูเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งพนักงานส่วนใหญ่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้น้อยมาก หรือไม่แม้แต่จะพยายามสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทำให้เมื่อเข้าไปในร้านค้าหรือร้านอาหาร พนักงานจะส่งเพียงภาษาจีนมาหาเราเท่านั้น ดังนั้น การดำเนินการ “มหานครการบิน ภาคตะวันออก” ควรที่จะใส่ใจรายละเอียดในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สามารถยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาคและของโลกอย่างเต็มภาคภูมิ

จัดทำโดย :
นายพงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิ์ชัยกุล

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก:
<https://www.eeco.or.th/>
Kasandra, John. D (2018). China's Aerotropolis:
The Zhengzhou Airport Economy Zone,
International Airport Review, August 2018
SCB Intelligent Economic Center (2018). Insight:
Investigating Potential Booming Industries in the EEC.
NBSO Jinan (2018). Sector Report Logistics
Development in Zhengzhou Henan Province.
Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนกันยายนปี 2562

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนกันยายน 2562 หดตัว โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 4.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากการหดตัวของอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ และอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ อัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนกันยายน 2562 อยู่ที่ร้อยละ 63.9

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนกันยายน 2562 หดตัวร้อยละ 4.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่หดตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ และอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์

• **อุตสาหกรรมการผลิตที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 5.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากโรงกลั่นน้ำมันแห่งหนึ่งหยุดซ่อมบำรุงโรงกลั่น ส่งผลให้ปริมาณการผลิตลดลง

• **อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 11.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากยางแผ่นและยางแท่งเป็นหลัก เนื่องจากฝนตกชุกทำให้มีน้ำยางออกสู่ตลาดน้อย รวมทั้งราคายางอยู่ในระดับต่ำ ผู้ผลิตบางรายจึงหยุดการผลิตชั่วคราว

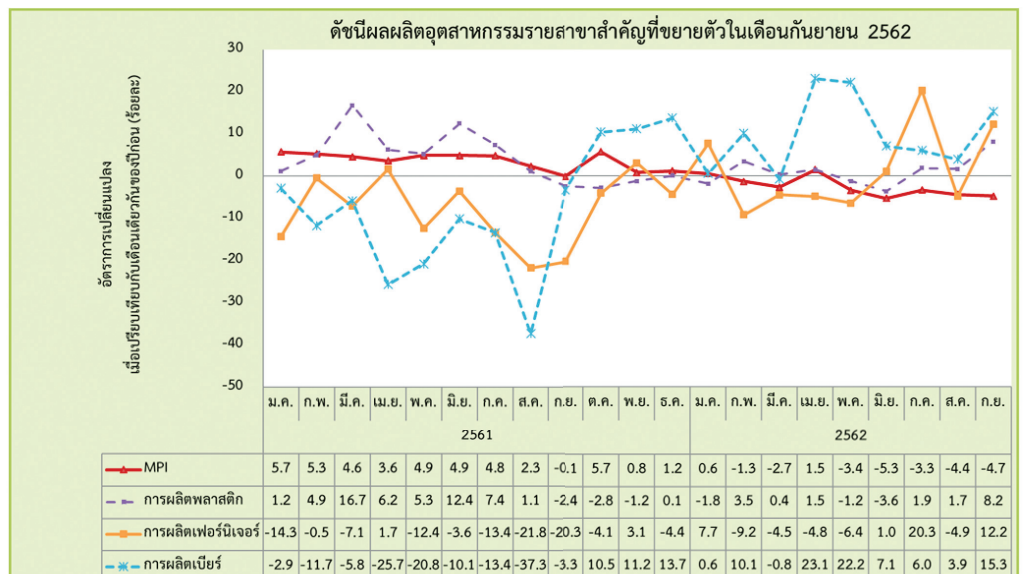
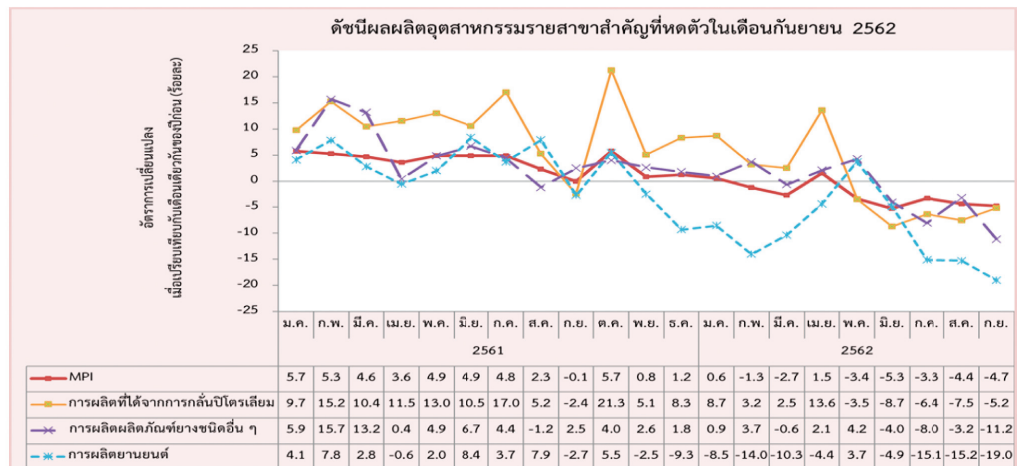
• **อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 19.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นการลดลงในเกือบทุกสินค้า ยกเว้นรถยนต์นั่งขนาดกลางและขนาดใหญ่ เป็นผลจากความต้องการรถยนต์ทั้งในและต่างประเทศที่ลดลง

สำหรับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่ขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตพลาสติก อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ และอุตสาหกรรมการผลิตเบียร์

• **อุตสาหกรรมการผลิตพลาสติก** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 8.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จาก Polyethylene resin และ Propylene เป็นหลัก เนื่องจากการหยุดซ่อมบำรุงของผู้ผลิตบางรายในปีก่อน

• **อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 12.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากเครื่องเรือนทำด้วยโลหะและเครื่องเรือนทำด้วยไม้เป็นหลัก เนื่องจากการผลิตสินค้ารูปแบบใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น

• **อุตสาหกรรมการผลิตเบียร์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 15.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการออกเบียร์แบรนด์ใหม่ รวมถึงมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย อีกทั้งสอดคล้องกับการส่งออกไปเวียดนามที่เพิ่มขึ้น

ก้าวเริ่มต้นของการติดตามการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาคอุตสาหกรรม

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

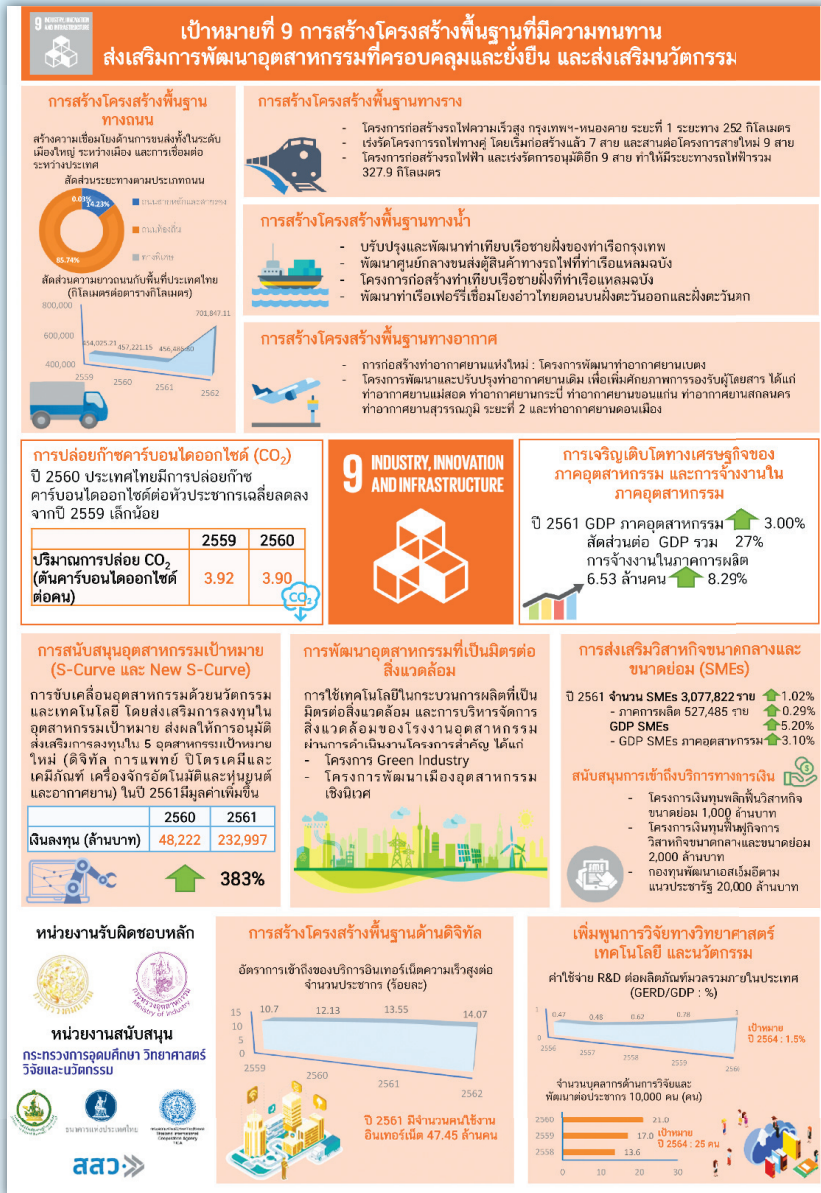
1 ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2562 ได้มีการกล่าวถึงอันดับการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) ของไทยซึ่งมีอันดับที่ดีขึ้นกว่าปีก่อน โดยเลื่อนจากอันดับที่ 59 ในปี 2561 มาเป็นอันดับที่ 40 ในปีนี้ และถือเป็นประเทศที่มีการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นอันดับที่ 1 ในอาเซียน จากผลการศึกษาที่เผยแพร่ในรายงานความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของแต่ละประเทศทั่วโลกจำนวน 162 ประเทศ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ SDG Index and Dashboards จัดทำโดยมูลนิธิแบร์เทลส์มันน์จากประเทศเยอรมนี ร่วมกับเครือข่ายการแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Solution Network: SDSN) หากกล่าวถึงการจัดอันดับของประเทศหลายคนน่าจะคุ้นเคยกับการจัดอันดับด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF อันดับด้านความสามารถทางการแข่งขันของประเทศของสภาเศรษฐกิจโลก หรือ WEF หรือแม้แต่การจัดอันดับความสุขของโลกขององค์การสหประชาชาติ หรือ UN แต่หลายคนอาจจะยังไม่เคยได้รับทราบถึงการจัดอันดับประเทศในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยรายงานความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้เริ่มจัดทำขึ้นตั้งแต่ปี 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งเป็นปีที่ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติได้ตกลงร่วมกันที่จะใช้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งแต่ปี 2559 (ค.ศ. 2016) เป็นต้นไปจนถึงปี 2573 (ค.ศ. 2030) ดังนั้นรายงานในปีแรกนี้จึงเป็นการศึกษาความพร้อมในการก้าวเข้าสู่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ของประเทศสมาชิกในกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง จำนวน 34 ประเทศ อาทิ เยอรมนี ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา โดยผลจากการศึกษาในครั้งนั้นพบว่าประเทศในกลุ่ม OECD ค่อนข้างมีความพร้อมในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

ในขณะที่อีกหลายประเทศการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกลายเป็นความท้าทายของประเทศที่จะต้องปรับนโยบายด้านต่าง ๆ ของประเทศให้สอดคล้องกับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน และสามารถบรรลุเป้าหมายได้ในอีก 15 ปีข้างหน้า

สำหรับประเทศไทยหลังจากที่ได้อนุมัติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 แล้วนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมได้เริ่มกระบวนการสร้างกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตั้งแต่การจัดทำนโยบายในระดับประเทศและนโยบายระดับท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การจัดอันดับการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้นมาโดยตลอด และมีพัฒนาการในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมประกอบกับในปี 2562 เป็นช่วงเวลาที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ได้ดำเนินการมาครบ 4 ปี ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้กำหนดไว้ว่าจะมีการทบทวนความคืบหน้าการดำเนินงานรอบแรก (1st Cycle Review) ของการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับกระทรวงคมนาคมในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 “การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม” จึงต้องติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานดังกล่าวด้วย ซึ่งผลจากการดำเนินงานขับเคลื่อนตั้งแต่ปี 2559 - 2562 เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดตามที่ต้องการสหประชาชาติกำหนดขึ้นนั้นสามารถแบ่งประเด็นความก้าวหน้าที่สำคัญออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล
- 2) การเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมอย่างครอบคลุมและทั่วถึง
- 3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร

และครอบคลุมในระดับพื้นที่มากขึ้น นอกจากนี้ โครงสร้างพื้นฐานที่รัฐบาลให้ความสำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้นซึ่งจะเป็นส่วนในการสนับสนุนการสร้างความเท่าเทียมในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน สำหรับในส่วนของภาคอุตสาหกรรม ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างทั่วถึงทั้งผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่งผลให้การเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม (GDP) และการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมยังคงขยายตัว สำหรับมิติด้านสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ ปัจจุบันจึงได้มีการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ นำมาใช้ในกระบวนการของกิจกรรมทั้งสองกิจกรรมส่งผลให้การสร้างมลภาวะในสิ่งแวดล้อมน้อยลง โดยพิจารณาได้จากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากรที่มีแนวโน้มลดลง

ทั้งนี้ หากมองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทยต้องบรรลุในอีก 11 ปีข้างหน้า การดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นเพียงการดำเนินงานในระยะเริ่มต้นเท่านั้น ความคืบหน้าจึงเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยได้มียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยได้ผนวกเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้าไปด้วย ดังนั้นในช่วงระยะเวลา

ต่อจากนี้ การขับเคลื่อน SDGs ของประเทศไทยจะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ครอบคลุมในทุกมิติมากขึ้น และสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในปี 2573

จัดทำโดย :
นางสาวประวีณากรณ์ อรุณรัตน์

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. ข้อมูลสถิติคมนาคม ที่มา: กระทรวงคมนาคม
2. ข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวประชากร ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4. ข้อมูลการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ
5. ข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
6. ข้อมูลอัตราการเข้าถึงของบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ที่มา: ศูนย์ข้อมูลกลาง สำนักงาน กสทช.
7. ข้อมูลด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่มา: ศูนย์ข้อมูลวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)

ต่อสิ่งแวดล้อม และ 4) การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งการที่ระบุบ่งบอกได้ว่าผลจากการดำเนินงานต่าง ๆ ทำให้เกิดความก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด สามารถพิจารณาได้จากข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับตัวชี้วัดขององค์การสหประชาชาติ โดยจากข้อมูลสถิติพบว่าประเทศไทยมีความก้าวหน้าในด้านการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 ในทั้ง 4 ประเด็น แต่ยังอยู่ในระดับที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความก้าวหน้าในด้านการขับเคลื่อน SDGs ในเป้าหมายอื่น ๆ โดยความก้าวหน้าที่เห็นได้อย่างชัดเจนสำหรับเป้าหมายที่ 9 คือ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของประเทศ การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เน้นการใช้เทคโนโลยีระดับสูง และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมที่สะท้อนผ่าน GDP ภาคอุตสาหกรรม และจำนวนการจ้างงานในภาคการผลิต อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป

จากภาพแสดงผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายที่ยั่งยืนที่ 9 จะเห็นว่าในปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านการขนส่งได้อย่างทั่วถึง

บันทึกความเข้าใจความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม ไทย-เกาหลี สานมิตรภาพสู่อุตสาหกรรม 4.0

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ใ มื่อวันจันทร์ที่ 2 กันยายน 2562 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ร่วมกับกระทรวงการค้า อุตสาหกรรมและพลังงานของสาธารณรัฐเกาหลี ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระดับหน่วยงาน จัดทำความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และนายทุน แช-อิน ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเกาหลี ร่วมเป็นสักขีพยานในพิธีลงนามโดยนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และ นางยู เมียง-ฮี รัฐมนตรีว่าการด้านการค้า กระทรวงการค้า อุตสาหกรรมและพลังงาน สาธารณรัฐเกาหลี ในโอกาสเดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาลไทย

ทั้งนี้ การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างไทยและเกาหลี โดยการจัดทำบันทึกความเข้าใจระดับหน่วยงาน ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อเชื่อมโยงนโยบาย Thailand 4.0 ของไทยกับ New Southern Policy ของเกาหลีที่มีเป้าหมายหลักในการเพิ่มพูนความสัมพันธ์กับอาเซียน เป็นรายประเทศเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ให้เท่ากับสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีนและรัสเซีย และเป็นจุดเชื่อมโยงให้เกาหลีเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับอาเซียน ทั้งในกรอบความร่วมมือภูมิภาคและอนุภูมิภาคมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ยกกระดับความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมในการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยที่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมของเกาหลี อาทิ หุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ เศรษฐกิจชีวภาพ (เคมีชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและเครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์สมัยใหม่ เป็นต้น

ที่ผ่านมา นอกเหนือจากความสัมพันธ์ด้านการเมือง สังคม และวัฒนธรรมแล้ว ไทยและเกาหลีได้มีความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างกัน 3 มิติหลัก ประกอบด้วย ด้านการค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม ผ่านการใช้ประโยชน์ของกลไกความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN Korea Free Trade Agreement : AKFTA) ความร่วมมือประเทศลุ่มน้ำโขง-สาธารณรัฐเกาหลี (Mekong-Republic of Korea Cooperation) การประชุมคณะกรรมการความร่วมมือ (Joint Commission : JC) ระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ การประชุมคณะกรรมการความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ (Joint Trade Commission : JTC) ระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ การประชุม Policy Consultation ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส และล่าสุด คือ การประชุมคณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-เกาหลี (Korea Thailand Committee on Economic Cooperation : KOTCOM) ระดับรองนายกรัฐมนตรี

มิตรภาพด้านการค้า อาเซียนและเกาหลีมีความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกันที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นมาตลอดในช่วง 10 ปี โดยอาเซียนกลายเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของเกาหลีรองจากจีน สำหรับความสัมพันธ์การค้าทวิภาคี จากข้อมูลกระทรวงพาณิชย์พบว่า ในปี 2561 ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 10 ของเกาหลีและเป็นคู่ค้าอันดับ 5 ของสมาชิกอาเซียนกับเกาหลี มีมูลค่าการค้ารวม 13,816 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกไปยังเกาหลีมูลค่า 4,940 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลง AKFTA มูลค่า 3 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นอัตราการใช้ประโยชน์ร้อยละ 62 สินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ น้ำตาลทราย เม็ดพลาสติก ยางพารา และผลิตภัณฑ์ยาง ในส่วนของการนำเข้า ไทยนำเข้าจากเกาหลีมูลค่า 8,876 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการใช้สิทธิประโยชน์มูลค่า 2.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นอัตราการใช้ประโยชน์ร้อยละ 28 สินค้าสำคัญ ได้แก่ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สินแร่โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ และชิ้นส่วนยานยนต์และส่วนประกอบ เป็นต้น ทั้งนี้ แม้ว่าไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ากับเกาหลีมาโดยตลอด แต่ด้วยเหตุผลเนื่องจากการนำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าทุนและสินค้าขั้นต้น ที่ไทยนำเข้ามาผลิตเป็นสินค้าขั้นกลางและสำเร็จรูป โดยในคราวการประชุม KOTCOM ครั้งที่ 1 เมื่อปี 2559 ทั้งสองฝ่ายได้ตั้งเป้าหมายการค้าระหว่างกันไว้ที่ 21,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2563 ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมผ่านบันทึกความเข้าใจ ระหว่างไทยและเกาหลี จึงเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยขับเคลื่อนให้มูลค่าของทั้งสองฝ่ายเพิ่มขึ้นได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อีกทางหนึ่ง

มิตรภาพด้านการลงทุน ในปี 2561 ไทยเป็นประเทศที่นักลงทุนเกาหลีเข้ามาลงทุนโดยตรง (Foreign Direct Investment : FDI) เป็นอันดับที่ 4 ของอาเซียน รองจากเวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ตามลำดับ จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพบว่า ตั้งแต่ปี 2551-2562 (มกราคม-มิถุนายน) มีนักลงทุนเกาหลียื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนเป็นจำนวน 457 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 63,796 ล้านบาท โดยเป็นนักลงทุนต่างชาติอันดับที่ 14 และในปี 2561 มีนักลงทุนเกาหลียื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 27 โครงการ มูลค่าลงทุน 2,752 ล้านบาท โดยถือเป็นปริมาณเงินลงทุนอันดับที่ 14 ของไทย และในชั้นอนุมัติการส่งเสริมการลงทุน นักลงทุนเกาหลีได้รับอนุมัติ จำนวน 27 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 2,230 ล้านบาท โดยมีสาขาอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโครงการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง การบริการ และสาธารณูปโภค ตามลำดับ ในขณะที่สาขาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์ แร่ เซรามิก โลหะขั้นมูลฐาน ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง เกษตรกรรม และผลิตผลจากการเกษตร ทั้งนี้ สาขาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ยังคงเป็นสาขาที่นักลงทุนเกาหลีให้ความสนใจและมีมูลค่าการลงทุนสูงที่สุด โดยเฉพาะการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจการพัฒนา Enterprise Software และ Digital Content เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ไทยจึงมีโอกาสในการชักจูงให้เกาหลีขยายการลงทุนในกิจการที่มีศักยภาพดังกล่าวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในพื้นที่ EEC ที่มีการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมกับโครงการการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงกิจการซอฟต์แวร์ ในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล หรือ EECd นอกจากนี้ โดยที่นักลงทุนเกาหลีมีแนวโน้มที่จะลงทุนในกิจการวิจัยและพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ในผลิตภัณฑ์ด้านความงามและผลิตภัณฑ์พืช ประกอบกับในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา สถานการณ์ต้นทุนค่าแรงในเกาหลีเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 และรัฐบาลเกาหลี มีนโยบาย NSP ที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้นักลงทุนเกาหลีเข้ามาลงทุนในอาเซียน จึงน่าจะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ช่วยให้นักลงทุนเกาหลีตัดสินใจเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้บันทึกความเข้าใจ ช้างต้น

มิติความสัมพันธ์ด้านอุตสาหกรรม ที่ผ่านมา กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับการสนับสนุนการดำเนินโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากเกาหลีมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ ในปี 2560 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันอาหารได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนความร่วมมือลุ่มน้ำโขงกับสาธารณรัฐเกาหลี (Mekong-Republic of Korea Cooperation Fund : MKCF) เพื่อดำเนินโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ “โครงการฝึกอบรมอย่างครอบคลุมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตข้าว (Comprehensive Training to Enhance Rice Productivity in Mekong Region)” และในปี 2562 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN-Korea Economic Cooperation Fund : AKEC Fund) เพื่อดำเนินโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ “โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค : การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างอาเซียน-เกาหลี (Regional Workshop : ASEAN-Korea Dialogue for E-waste management)” ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างกัน

ดังนั้น เพื่อสานต่อความสัมพันธ์ด้านอุตสาหกรรม MOU ดังกล่าว จะมีกลไกที่สำคัญในการดำเนินงาน โดยการจัดตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างทั้งสองฝ่าย หรือ Korea-Thailand Joint Working Group on Industry 4.0 Cooperation เพื่อขับเคลื่อนให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีประธานร่วมของฝ่ายไทย คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และฝ่ายเกาหลี คือ อธิบดีสำนักความร่วมมือการค้า ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทศวรรษความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ในโอกาสครบรอบ 60 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ไทย-สาธารณรัฐเกาหลีอีกด้วย โดยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างทั้งสองฝ่ายที่สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้บันทึกความเข้าใจ มีแนวทางการสร้างความร่วมมือของแต่ละสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกันและสนับสนุนการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรม 4.0 สาขาเป้าหมายร่วมกันเบื้องต้น ได้แก่

อุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Robotics and Automation) ไทยมีเป้าหมายกระตุ้นให้เกิดการลงทุนใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติและการผลิตในประเทศ ในขณะที่เกาหลีมีความล้ำหน้าด้านเทคโนโลยี และมีสถาบันด้านหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Korea Institute for Robot Industry Advancement : KIRIA) ทั้งสองฝ่ายจึงสามารถผลักดันสร้างความร่วมมือการพัฒนาเทคโนโลยีหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ อาทิ Flexible Automation, Low-cost Automation, และ Artificial Intelligence (AI) โดยมีรูปแบบความร่วมมือ อาทิ การพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะด้านการออกแบบหุ่นยนต์ (Robot Design) การทดลอง test bed สำหรับหุ่นยนต์ในสาขาเกษตรและบริการ 3) การยกระดับขีดความสามารถ และส่งเสริมการร่วมทุนของ System Integrator (SI) และการจัดสัมมนา

แลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการระหว่างผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการของทั้งสองฝ่าย

อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Economy) ไทยมีนโยบายส่งเสริมเป็น Bio Hub ของอาเซียน โดยมุ่งเน้นการลงทุนผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ประกอบด้วย bioplastic, biochemical และ biopharmaceutical รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่พืชเศรษฐกิจหลักของไทย ได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง และปาล์มน้ำมันด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ ตลอดจนส่งเสริมการทำ smart farming และพัฒนาแรงงานที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดตั้ง CoBE (Center of Bio Excellence) ทำหน้าที่ประสานเชื่อมโยง เตรียมความพร้อม และบริหารงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านชีวภาพเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจฐานชีวภาพ ในขณะที่เกาหลีกำหนดให้เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) เป็น 1 ใน 6 เทคโนโลยีใหม่ เพื่อเป็นกลไกหลักสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยมีผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ได้แก่ ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหารชีวภาพ และเคมีชีวภาพ ทั้งสองฝ่ายสามารถพัฒนารูปแบบความร่วมมือ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐและภาคเอกชนของเกาหลีเพื่อมาปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยของไทย สำหรับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมไทยในผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ได้แก่ เครื่องสำอาง (สารสกัดจากผลผลิตทางการเกษตร) และอาหาร (อาหารทางการแพทย์)

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics and Appliances) สามารถสร้างความร่วมมือด้านการทดสอบและการรับรองผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคมระหว่าง Korea Testing Laboratory (KTL) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทดสอบกับสถาบันไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ และความร่วมมือในด้านการทดสอบและรับรองซอฟต์แวร์ (software evaluation and certification) รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่ตั้งโปรแกรมได้ โดยมีรูปแบบกิจกรรม ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการทดสอบรับรองซอฟต์แวร์ระหว่างบุคลากรในห้องทดสอบของไทยและเกาหลี

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive) ไทยเป็นฐานการผลิตที่สำคัญเป็นอันดับที่ 11 ของโลกของโลกร และอันดับที่ 5 ของเอเชีย และมีนโยบายส่งเสริมการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า ในขณะที่เกาหลีเป็นเจ้าของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ การส่งเสริมความร่วมมือสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรสำหรับการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า การถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการผลิตชิ้นส่วนในประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ได้แก่ แบตเตอรี่ และมอเตอร์ การส่งเสริมการลงทุนการผลิตแบตเตอรี่สำหรับรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งเกาหลีอยู่ระหว่างการศึกษความเป็นไปได้ในการลงทุนภายในอาเซียน (ไทย เวียดนาม และอินโดนีเซีย) รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์อื่น ๆ เช่น ระบบความปลอดภัยแรงดันสูง การทดสอบการนำแบตเตอรี่กลับมาใช้งาน และ Charging ตลอดจนความร่วมมือด้านวิจัยพัฒนา และการทดสอบในผลิตภัณฑ์รถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (BEV) รวมทั้งชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า

ทั้งนี้ บันทึกความเข้าใจดังกล่าว เป็นหนึ่งในผลงานสำคัญของรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และกระทรวงการต่างประเทศ ได้คัดเลือกและกำหนดให้บรรจุในวาระพิธีลงนามเอกสารผลลัพธ์การเยือนระหว่างหน่วยงานไทยและเกาหลี โดยมีนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีสาธารณรัฐเกาหลีร่วมเป็นสักขีพยาน โดยเป็น 1 ใน 6 เอกสารผลลัพธ์สำคัญในเชิงสัญลักษณ์ของการเยือนไทยที่สร้างความร่วมมือระหว่างไทยและเกาหลีในมิติด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสะท้อนต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ในการ “เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน” ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

จัดทำโดย :
นายชาติ ชันศิริ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายอดิทัต วะสินนท์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมวางพวงมาลาและถวายบังคมเนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร โดยมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานพิธี วันที่ 13 ตุลาคม 2562 ณ บริเวณท้องสนามหลวง

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานกล่าวเปิดโครงการ “รวมใจไทย ปลูกต้นไม้ เพื่อแผ่นดิน” และนำปลูกต้นรวงผึ้ง ต้นไม้ประจำรัชกาลที่ 10 พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมกันบำรุงรักษาต้นไม้ วันที่ 21 ตุลาคม 2562 ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรมเดือนกันยายนและไตรมาส 3
วันอังคารที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2562

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าวดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนกันยายน และไตรมาสที่ 3/2562 วันที่ 29 ตุลาคม 2562 ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เข้ารับรางวัล “รัฐบาลดิจิทัล ระดับกรม ลำดับที่ 10” จากพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีในงาน Digital Government Awards 2019 วันที่ 30 ตุลาคม 2562 ณ ดิ깅สันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งจัดโดย สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หรือ สพร.

4 วิธีลดขยะวันลอยกระทง

1

ใช้กระทงใบเดียวลอยร่วมกัน

ช่วยลดขยะและประหยัดเงิน

เช่น มากันเป็นครอบครัว มาเป็นกลุ่มเพื่อน
มากับแฟน ลอยกระทงร่วมกัน 1 ใบ

2

ลดขนาดกระทง

เลือกกระทงที่ขนาดเล็กแทนขนาดใหญ่
เพื่อลดการใช้ทรัพยากรเกินความจำเป็น

3

เลือกกระทงที่ทำด้วย วัสดุจากธรรมชาติและ สามารถย่อยสลายได้ง่าย

เพื่อลดภาระการคัดแยกก่อนนำไปกำจัด

4

ลอยกระทงออนไลน์

ในยุค 4.0 สามารถลอยกระทง
ผ่านเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อความ
สะดวกและลดปริมาณขยะ

